

Zdeňka Šiborová

ilustrovala Petra Tatičková

Včelka Meduška

Pohádky z včeliho úlu

Včelka Meduška – Pohádky z včelího úlu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Zdeňka Šiborová
Včelka Meduška – Pohádky z včelího úlu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Včelka Meduška

pohádky z včelího úlu

Včelka Meduška

Pohádky z včelího úlu

Zdeňka Šiborová

ilustrovala Petra Tatičková

 FRAGMENT

Kdo to klepe? Zloděj!!!!

V úlu tiše bzučely ospalé včely. Od podzimu odpočívaly v zimním hroznu a zahřívaly včelí královnu. Okolo nich bylo ticho a klid. Náhle mezi nimi zavládla panika. Všechny včely přestaly bzučet a poslouchaly, co se to děje.

Na jejich úl před malou chvíličkou někdo zaťukal. Ťuk, ťuk, ťuk!

Ticho v úlu bylo husté jako pampeliškový med v létě. Po chvílce velikého strachu začaly včely vystrašeně bzučet jedna přes druhou.

„Bzzzz! Bzzzz! Bzzzz!
Slyšíte to? Někdo nám zaklepal na střechu.
Snad to není zloděj?
Teď?! Na konci zimy už

máme i my málo medu! Co budeme dělat, jestli se k nám zloděj dostane? Bzzz. Bzzz. Bzzz!“ strachovaly se.

„Kap! Kap! Kap!“ ozvalo se opět ťukání.

Vtom včelí královna vystrčila hlavu ze zimního hroznu a vesele zabzučela:

„Bzzzz! Bzzzz! Nebojte se! To na nás klepe jaro! Sluneční paprsky zahnalý zimu a voda z tajícího sněhu nám kape na střechu úlu. Bzzz. Už to nebude dlouho trvat a naše včelky ochránářky budou moct otevřít úl. Bzzzz. Bzzzz. Bzzzz.“

Včely si oddechly. Jejich královna má pravdu. Jaro je tady!

Včelka Meduška a její průzkumnice

Konečně přišlo jaro. Celá příroda se probudila ze zimního spánku. Les, na jehož okraji stojí včelí úl, radostně šuměl a nedaleká louka se zazelenala. Ptáčekové po zimě začali opravovat hnízdečka a přitom si prozpěvovali z plných plic. I zvířátka v lese vesele pobíhala a hledala něco dobrého na zub. Travička, na které celou zimu ležel sníh, čekala, až vysvitne na chvílku sluníčko, aby mohla vystrčit špičky zelených lupínků ze země ven. Každý lupínek byl netrpělivý, potřeboval se protáhnout, narovnat a trošičku se zahřát ve slunečních paprscích.

Ze zimního spánku se na jaře probudilo i mnoho broučků, kteří bydleli na louce. Jako první se ze slunečních paprsků těšily včelky.

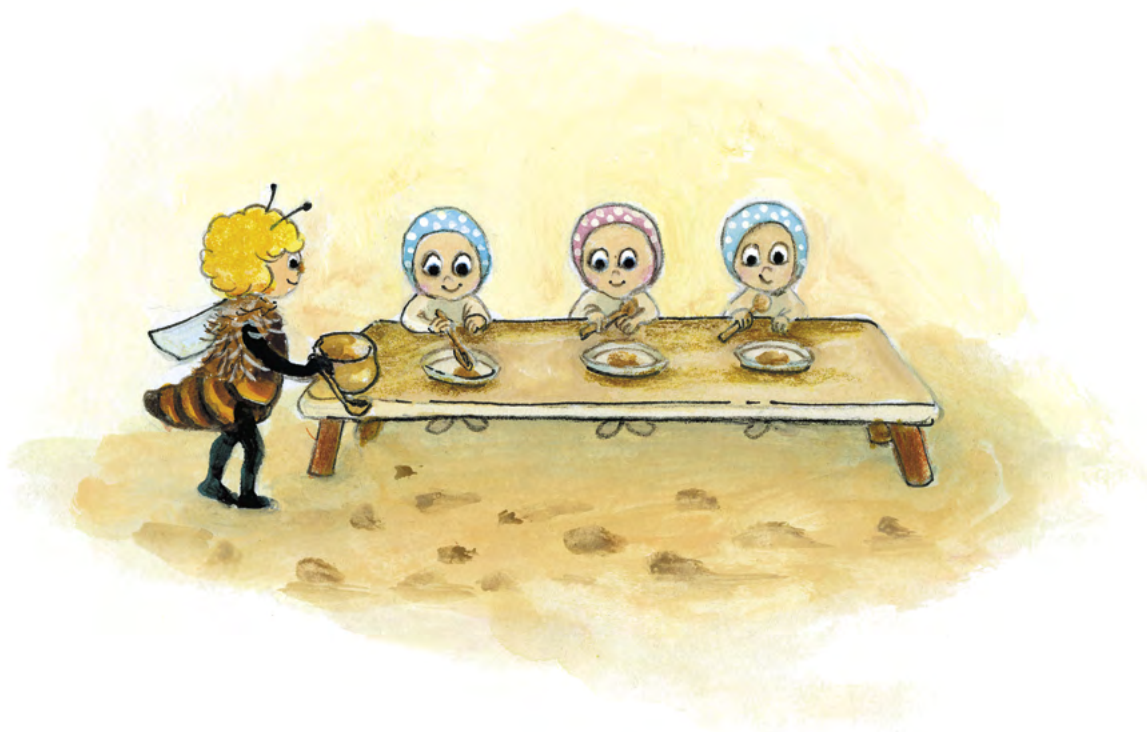

V úlu na kraji lesa to hučelo. Jeho obyvatelky se chystaly na svůj první prolet po zimním klidu. Musí si protáhnout křidélka a uklidit úl. Za celou zimu tam zůstalo mnoho nepořádku. Také se poletí podívat, jestli už najdou někde první pyl.

Jejich úl je rozdělený na dvě části – plodiště a medník. V plodišti je královna matka, její chůvy a včelí miminka. V medníku žijí včelky dělnice a trubci. Je tam také mnoho komůrek, které byly na podzim plné, plničky medu, až po samý strop. V medníku si včelky ukládají zásobu jídla na celou zimu. Teď na jaře už v komůrkách není skoro žádný med. Zima byla dlouhá a studená. Královna matka stále upozorňovala včelky, že musí s medem šetřit.

Měla strach, aby v předjaří včeličky nezemřely hlady. Všechny včelky jsou rády, že její radu poslechly. Přesto už mají zásobu medu jen na několik dnů. Jestli se neudělá pěkné počasí a létavky nedonesou první jarní pyl, nastane v úlu hlad. Nebudou mít co jíst! Proto se největší a nejsilnější včelky průzkumnice chystají rozletět po okolí.

Hned jak po ránu začalo trochu hřát sluníčko, celý roj vyletěl hledat pylová zrnka. Tak brzy po jaru to není jednoduché. Studený vítr si pofukuje a příroda ještě pospává. Ale včelky vědí, že na jívách už kvetou kočičky, i když venku ještě mrzne. Kočičky jsou celé obalené

žlutými kuličkami pylu. Dnešním úkolem je najít nějaké rozkvetlé jívky. Zásoby jídla v úlu rychle ubývají. I královna matka má strach. Ví, že když včelky žádný pyl nedonesou, budou mít všechny veliký hlad. Celý úl netrpělivě čeká. S jakou zprávou se včely průzkumnice vrátí domů? Už je odpoledne, stíny se prodlužují. Sluníčko se za chvíli schová za kopec, a ještě se ani jedna včelička nevrátila. U vchodu zvědavě přešlapuje mnoho jejich kamarádek. Hlídnají úl a zároveň vyhlíží, jestli se už včely vracejí domů. Všechny mají o kamarádky strach. Vědí, že průzkumnice jsou po zimě zesláblé. Rozčileně bzučí jedna přes druhou:

„Bzzz, bzzz, bzzz. Kde jsou tak dlouho? Snad nezabloudily? Bzzz.“ Jedna včela se už chvěje zimou, když rozčileně bzučí:

„Bzzz. Já mám o naše nejlepší průzkumnice strach. Že by nemohly najít cestu domů? Bzzz, bzzzz, bzzz.“

Včely bezradně stojí u vchodu do úlu a nevědí, co mají dělat. Matka se v plodišti už připravuje, že za několik dnů začne klást vajíčka. Nezapomene však sledovat, co je v úlu nového. Také ona začíná mít o své včeličky obavy. Ví, že je venku na začátku jara ještě chladno. Sluníčko svítí, ale je stále ještě zubaté. Studený vítr se prohání po louce. Pod každý lupínek nakoukne, větvičky na stromech nadzvedne. Zaletí se podívat i k včelímu úlu. Hledá každou malou skulinku, kterou by se protáhl. Vítr je rošťák a neposeda. Těší se, že pomalu vlétne dovnitř úlu a včeličky tam pozlobí. Načechrá jim křidélka. Včelí královna slyší, jak vítr poletuje kolem úlu, a strachuje se o své včeličky.

„Bzzzz. Bzzz. Snad proto se průzkumnice dlouho nevrací, že kolem našeho úlu tak skučí vítr. Mají asi strach, aby je neodnesl

daleko od domova. Určitě se někde schovaly a čekají, až odlétne pryč,“ volá na své dělnice.

Bylo už velmi pozdě odpoledne, když se všechny včelky průzkumnice konečně vrátily s dobrou zprávou domů. Nejstarší z nich Meduška vesele bzučí a všem v úlu vypráví:

„Bzzzz. Uletěly jsme veliký kus cesty, ale vyplatilo se to. Dlouho jsme nemohly žádný pyl najít. Obletěly jsme skoro celý les. Až na jeho druhé straně, podél malého potůčku, jsme objevily mnoho jív. Jsou obsypané rozkvetlými kočičkami, plnými zlatého pylu. Všechny jsme se posilnily a ještě naplnily košíčky až po okraj, podívejte se. Už nemusíme mít strach, že budeme hladovět. Zítř ráno všem létavkám ukážeme cestu za potravou. Bzz. Bzz. Bzzz.“

Unavené průzkumnice předaly košíčky plné pylu krmičkám. Všude to vesele bzučí. Včelky mají plné ruce práce. Musí drahocenný pyl uložit do komůrek jako zásobu na horší časy. V úlu je až do večera veselo. Královna matka sedí v plodišti a slyší veselé bzučení. Radostně sleduje včely, které jí připravují z čerstvého pylu mateří kašičku k večeři. Prohlíží komůrky na vajíčka a bzučí:

„Bzzzz! To jsem opravdu ráda, že průzkumnice našly potravu. Stavitelky mají plásty a v nich komůrky pro nová miminka už skoro hotové. Říkala jsem jim, že je ještě moc brzy. Měla jsem

strach, aby nám včelí larvičky neumřely hlady. Ale jaro je už opravdu tady. Hned zítra do komůrek začnu klást první vajíčka. Bzzzz.“

Chůvy pak nakrmily královnu mateří kašičkou, pěkně ji umyly a vyvětraly plodiště, aby mohla jít spát. V úlu zavládl klid. I spokojené včelky se uložily k odpočinku. Ráno je čeká spousta práce a nových zážitků. Několik teplejších dnů včely využily k tomu, aby se prolétly, pročistily a nasbíraly pyl z kočíček. Včely kojičky z něj od rána do večera připravují krmnou kašičku, kterou ukládají do komůrek. Už čekají, že se každým dnem z vajíček

narodí první larvy. Ty bývají velice hladové, a proto musí mít pro včelí miminka připravenou hromadu sladké kašičky. Venku se opět hodně ochladilo. Studený vítr se prohání po poli, louce i v lese. Ve včelím úlu jsou všechny dveře dobře zavřené, aby právě narozená miminka nenastydla.

